

Economics and Administration, Tourism and Tourism Management, History, Culture, Religion, Psychology, Sociology, Fine Arts, Engineering, Architecture, Language, Literature, Educational Sciences, Pedagogy & Other Disciplines in Social Sciences

Vol:3, Issue:12
sssjournal.com

pp.1901-1907
ISSN:2587-1587

2017
sssjournal.info@gmail.com

Article Arrival Date (Makale Geliş Tarihi) 18/11/2017 | The Published Rel. Date (Makale Yayın Kabul Tarihi) 20/12/2017
Published Date (Makale Yayın Tarihi) 21.12.2017

YEREL YÖNETİMLERDE E-DEMOKRASİ VE E-KATILIM

THE E-DEMOCRACY AND E-PARTICIPATION IN LOCAL ADMINISTRATIONS

Öğr. Gör. Burçin GÖRGÜLÜ

Istanbul Gelişim Üniversitesi, Sağlık Hizmetleri Meslek Yüksekokulu, Sağlık Kurumları İşletmeciliği Programı, bgorgulu@gelisim.edu.tr, İstanbul/Türkiye

Öğr. Gör. Gökhan TEKİN

Istanbul Esenyurt Üniversitesi, Sağlık Hizmetleri Meslek Yüksekokulu, Tıbbi Tanıtım ve Pazarlama Programı, gokhantekin@esenyurt.edu.tr, İstanbul/Türkiye

ÖZ

Demokrasi tarihten günümüze farklı şekillerde ve farklı biçimlerde uygulanmaya gelen bir kavram olmuştur. Demokratik yönetimin vazgeçilmez bir unsuru olan demokrasinin, 21.yy'a geldiğimizde gelişen iletişim teknolojileriyle birlikte önemi daha da artmıştır.

Yeni iletişim teknolojilerinin toplumun her kesiminde her alanında kullanılması bu teknolojilerin yönetsel süreçlere, devlet mekanizmalarına yansımaları da kaçınılmaz kılacaktır. Katılım olgusunun dijital platformlara yansımaları aktif katılımı kolaylaştırdığı gibi devletin en küçük yapılarından olan yerel yönetimlere bu açıdan bakıldığında çift yönlü etkileşim imkânı sağlayan iletişim teknolojilerinin kullanılması, e-demokrasi ve e-katılım kavramlarını ortaya çıkarmıştır. Böylece vatandaşın daha kolay, daha hızlı ve daha düşük maliyetlerle yönetsel süreçlere katılımı yönetenlerinde aynı anda çok sayıda kişiye daha hızlı yoldan ulaştığı bir yönetim sürecini gündeme getirmiştir. Vatandaşın devletiyle aktif iletişimini sağlayan bu süreçler yerel nitelikteki demokrasi uygulamaları için de son derece önemli olmuştur. Böylece yöneten ve yönetilen arasında aktif bir etkileşimin olduğu siyasal katılım süreci ortaya çıkmıştır.

Bu çalışmada demokrasinin bir uygulama alanı olan yerel yönetimler ile e-katılım, e-demokrasi kavramları irdelenerek yerel yönetimlerde e-katılım ve e-demokrasi kavramlarının işleyişine yer verilmiştir.

Anahtar Kelimeler: Yerel Yönetim, Katılım, Demokrasi, E-Demokrasi, E-Katılım.

ABSTRACT

The democracy has become a term that is being applied in different forms and manners from the past to present. The importance of the democracy what is the unique factor of the democratic governance enhanced further by developing technologies in the 21st century.

Being used to these new communication techniques in each part of the society made the reflection of these technologies to executive processes and government mechanisms unavoidable. Reflecting the participation fact to the digital platforms eases the active participation. When considered from this point of view to the local administrations, using the communication technologies which provide the opportunity for bidirectional interaction created the concepts of e-democracy and e-participation. Thus, a management process is generated where the citizens participate in the executive processes by easier, faster and lower costs and the rulers reach rapidly to a large group of people at the same time. These processes that ensure the active communication of citizens with the government became highly significant for the democracy applications in local qualification. By this way, the political participation duration includes an active interaction between ruler and ruled is revealed.

In this study, the local administrations what is the application area of the democracy and the terms of e-participation and e-democracy are analyzed. The working of the terms of e-participation and e-democracy are also presented.

Key Words: Local Administration, Participation, Democracy, E-Democracy, E-Participation

1. GİRİŞ

Bilgi ve iletişim teknolojilerinde yaşanan köklü değişimlerle bilgiye aynı anda çok sayıda kişinin erişiminin sağlanması, dünyayı global bir köy haline getirmiştir. Global olarak tabir edilen bu köyde internet hayatımızın her alanını etkisi altına alırken insanlar da her türlü ihtiyaçlarını internet ortamlarından karşılamaya başlamıştır. İnternet sadece sosyal hayatı etkilemekle kalmamış siyasal süreçlerde de rol oynamaya başlayarak, siyasal ortamlarda yürütülen kampanyalar, e-oylama ve e-devlet uygulamaları ile vatandaşın devlete, devletin de vatandaşına daha kolay erişmesine olanak sağlamıştır.

Demokrasi ile yönetilen toplumlarda devletin vatandaşına ulaşması kadar vatandaşında devlete ulaşması oldukça önemli bir konudur bu açıdan bakıldığında devletin en küçük yapı birimi olan yerel yönetimler aynı zamanda vatandaşa en yakın birimlerdir. Bu yönetsel süreçlere katılım demokrasi için oldukça önemlidir. Bu noktada uygulamaya giren e-katılım ve e-demokrasi uygulamaları kısa yoldan vatandaşın kendisini yönetenlere ulaşma imkânı sağlamıştır. Bu düşünce ele alındığında; demokratik katılımın elektronik ortama yansımalarının, siyasal süreçlere katılımın önündeki engelleri azaltarak eşit ve aktif bir şekilde katılımı arttıracakı söylenebilir. Aynı zamanda karşılıklı etkileşime imkân sağlayan bu uygulamalar, yerel yönetim süreçlerinde aktif olarak kullanıldığında devlet ve vatandaş arasındaki iletişimi kolaylaştırıcı bir rol oynayacaktır.

Yerel düzeyde karar alma organlarını etkileme sürecinde karşılıklı iletişime olanak sağlayan bu uygulamalar yerel demokrasinin gelişimi içinde önemli bir rol oynamaktadır.

2. YEREL YÖNETİMLER

Yerel yönetimler; kendi sınırları içinde yurttaşların müşterek ihtiyaçlarını yerel düzeyde belirleyen ve karşılayan, merkezi teşkilattan ayrı olarak düşünülen kamu tüzel kişiliklerdir (Çevikbaş, 2008:71).

Yerel yönetim kavramına ilişkin farklı yazarlar tarafından yapılan tanımlar ise şu şekildedir;

Yerel yönetim, merkezden uzaktaki birimlere, merkezi teşkilatın tanıdığı yetkiler doğrultusunda işlevlerini yerine getiren, yönetim organları yasal olarak belirlenmiş tüzel kişiliklerdir (Keleş,2006: 20). Çukurçayır'a göre ise yerel yönetim; merkezi gücün tek noktada toplanmamasını ve gücün yerel düzeylere aktarılmasını anlatan bir kavramdır (2002:83).

Yerel yönetimler; kamu hizmetlerinin halka götürülmesinde önemli roller üstlenmeleri ve demokratik bir uygulama oluşları ile önemli görülür ve halkın (yönetilenlerin) yaşadıkları coğrafyada yönetime katılımlarının sağlanması ile yerel ihtiyaçlara göre hizmetlerin karşılanması noktasında önemli bir avantaj sağlarlar (Yayınoğlu, 2007:53).

“Türkiye’de yerel yönetimlerin üç temel amacı vardır. Bunlar (Henden, 2005:50):

- ✓ İnsanların temel haklarının kullanılmasına imkân verilmesi,
- ✓ Üretim ve tüketimde etkinlik ve
- ✓ Demokrasi’dir”.

“Yerel yönetimlerin genel özellikleri ise şu şekilde sıralanabilir (Gözübüyük, 2006: 114-115):

- ✓ Yerel yönetim kuruluşlarının tüzel kişilikleri vardır.
- ✓ Yerel yönetim kuruluşları, yerinden yönetim ilkesine göre kurulmuşlardır.
- ✓ Yerel yönetim kuruluşlarının karar organları seçimle iş başına gelirler.
- ✓ Genel yönetimler, yerel yönetimler üzerinde sadece vesayet yetkisine sahiptirler.
- ✓ Yerel yönetimlere görevlerini yapabilmek için gelir kaynakları sağlar.
- ✓ Yerel yönetim kuruluşları, Bakanlar Kurulu’nun izni ile kendi aralarında görevleriyle ilgili olarak birlik kurabilirler”.

3. E-DEMOKRASİ VE E-KATILIM KAVRAMLARI

E-Demokrasi ve e-katılım kavramlarından bahsetmeden önce bu kavramların temelini oluşturan demokrasi kavramından söz etmekte yarar vardır.

Demokrasi sözlük tanımında, iktidar gücünün halkta olduğu veya vatandaşlar tarafından özgür seçim sistemi ile seçilmiş temsilciler ile idare edilen halkın yönetimidir (Kozan, 2002:22). Genel olarak bakıldığında, halkın iktidar olduğu yönetim anlamına gelen demokrasinin toplumlar tarafından sosyo-ekonomik, politik ve hukuksal yapılarına göre farklı bir biçimde yaşanarak günümüze geldiği görülür (Demir,2010:597).

Çağımızda demokrasi; yönetimin hizmet ettiği amaçlar açısından demokrasi, yönetim şekli olarak demokrasi ve yönetim otoritesinin kaynakları ile yönetim kuruluşlarındaki usullere göre demokrasi olmak üzere üç farklı yaklaşım kazanmıştır. Demokrasilerde esas unsur liderlerin, halk tarafından rekabetçi seçimler yoluyla belirlenmesidir. Demokrasi kavramından bahsedebilmek için; lider adaylarının serbestçe yarıştıkları ve seçme yaşındaki vatandaşların hemen hemen tümünün seçime katıldığı, adil, dürüst ve belirli aralıklı seçimler yapılmalıdır (Kozan, 2002:24).

Farklı toplumlarca farklı şekilde yorumlanan ve uygulanan demokrasi kavramı, yenedünya düzeninde gelişen iletişim teknolojilerinden etkilenerek günümüzde e-demokrasi ve e katılım kavramlarını gündeme getirmiştir.

3.1. E-Demokrasi

Hayatımızda giderek önemi artan bilgi ve iletişim teknolojileri kendini siyasette (e-demokrasi), ekonomide (e-ticaret), akademik alanda (internet ortamında akademik tartışma ve çalışma grupları), toplumsal hayatta (sanal topluluklar) ve yönetsel alanda (e-devlet) uygulamaları olarak göstermektedir (Yıldız,2002:77).

Teknolojik gelişmeler insanların yaşam standartlarını ve şekillerini değiştirmektedir. İnsanlar ihtiyaçlarını elektronik ortamlarda gerçekleştirirken teknolojik gelişmelerin kamu kurumlarına ve yönetsel süreçlere yansması ise e-demokrasi kavramıyla karşımıza çıkmaktadır.

Bu çerçevede e-demokrasi tanımlanacak olursa; Stephen Coleman e-demokrasiyi, “yeni dijital teknolojilerin kullanılması suretiyle, yönetenle yönetilen ve temsil edilenle temsil edenler arasındaki demokratik ilişkinin geliştirilmesi” olarak tanımlamaktadır (Parry, 2004’den Akt. Delibaş ve Akgül, 2010:122). Parvez ve Ahmed ise e-demokrasiyi bilgi ve iletişim teknolojilerinin demokratik, politik ve devlet süreçlerinde kullanılması olarak tanımlamışlardır (Arı, 2014:14).

Özetle e-demokrasi; vatandaşların siyasal katılımlarını kolaylaştıran, bilginin eşit dağılımını, halkın doğrudan demokratik süreçlere katılımını, şeffaflığı ve halkın demokrasiye erişimini sağlayan önemli bir araçtır (Gökçe ve Örselli, 2008’den Akt. Maraş, 2011:132). Halkın katılımı ve şeffaflık açısından ele alındığında e-demokrasi, e-oylamanın yanı sıra, halk ile seçilmişler arasında iletişimi de içermektedir (Yıldırım, 2010:33). İktidarda olan siyasi partiler, hedeflerine ulaşabilmek ve belirli birliktelikler oluşturmak için halk ile sürekli siyasal bir etkileşim içerisinde bulunmak zorundadırlar (Karaçor, 2009:123). Bu etkileşim e-demokrasi kavramı sayesinde daha hızlı, daha ucuz ve daha şeffaf olmaktadır.

E-demokrasinin uygulama alanları kısaca (Akgün, 2003:74);

- İnternet üstünden online gerçekleştirilen siyasal kampanyalar (online campaign) ve siyasal parti faaliyetleri,
- İnternet ortamında yürütülen lobicilik faaliyetleri,
- Hükümet kuruluşlarının ve özellikle de temsili kurumların e- devlet uygulamaları,
- Kitle iletişim araçlarının internet siteleri ve özel sektörün desteklediği ücretsiz e- mail imkanlarının sağladığı tartışma ortamları,
- İnternet tabanlı örgütlenen sivil toplum örgütlerinin faaliyetleridir.

3.2. E-Katılım

Katılım; vatandaşların kamuyla ilgili süreçlere dâhil olma ve yaşamları ile ilgili süreçleri etkileme olarak tanımlanabilir (Yentürk, 2014: 10). “Toplumsal katılım ise; yurttaşların politika gelişiminden sorumlu kurum ve kuruluşlara ilişkin gündemi belirleme, karar alma ve politika oluşturma aktivitelerine katılmalarının pratiği olarak tanımlanmaktadır”(Wohlfart2012: 149). Katılım, durağan olmayıp, toplumsal araştırmalardaki ve süreçlerdeki gelişmeler neticesinde gelişen ve değişen bir kavramdır (Kovacheva, 2014: 14). En genel manada toplumsal sürece dâhil olma anlamına gelen katılım, yalnızca demokratik değerleri içselleştirmiş toplumlarda mümkündür (Gençlik ve Spor Bakanlığı, 2013: 25). Bu bağlamda toplumsal yapının her alanında vatandaş katılımı vazgeçilmez bir unsurdur. Bu unsuru kolaylaştırıcı etken olarak ise e-katılım günümüzde önemli bir rol üstlenmektedir.

“Demokratik girişimlere olanak veren veya destekleyen bir kavram olarak e-katılım kavramı bilişim ve iletişim teknolojilerinin bir anlamda evrimi, internetin hızla büyümesi ve kabul görmesinin bir sonucu olarak

değerlendirilmektedir” (Sanford ve Rose’den akt.Karkın, 2012: 52). E-katılım kavramı; iletişim teknolojileri vasıtasıyla yurttaşların karar alma ve uygulama işlev ve eylemlerine yön verme süreci olarak da tanımlanabilmektedir (Karkın, 2012:49).

Birleşmiş Milletler iki yılda bir ülkelerin e- devlet kalkınma indeksleri ile e-katılım endekslerini yayınlamaktadır. Bu bilgilere göre Türkiye e-devlet kalkınma indeksinde 193 ülke içerisinde 2010 yılında 69., 2012 yılında 80., 2014 yılında ise 71. sırada yer almaktadır. E- katılım endeksine bakıldığında ise 2010 yılında 55., 2012 yılında 124., 2014 yılında 65. Sırada yer almaktadır.

Tablo 1: Türkiye’nin E-Katılım ve E- Devlet kalkınma İndeksi

	2010	2012	2014	2016
E-Devlet Kalkınma İndeksi	0.4780 Sıralaması 69/193	0.5281 Sıralaması 80/193	0.5443 Sıralama 71/193	0.5900 Sıralaması 68/193
E-Katılım Endeksi	0.2143 Derece 55/193	0.0526 Derece 124/193	0.4902 Derece 65/193	0.6271 Derece 60/193

Kaynak: Birleşmiş Milletler Kamu Yönetimi Programı

Birleşmiş Milletler Kamu Yönetim Ağının 2016 raporuna göre ise, Türkiye; 0.5900 indeks değeri ile e-devlet kalkınma indeksinde 68. sırada, 0.6271 endeks değeri ile e-katılım endeksinde ise 60. sırada yer almaktadır. 2016 raporuna göre e-katılım endeksinde 193 ülke arasında birinci sırada İngiltere (Birleşik krallık) yer alırken onu Avustralya ve Japonya takip etmektedir. Cibuti, Orta Afrika Cumhuriyeti ve Tuvalu ise son sırada yer almaktadır. (<https://publicadministration.un.org/egovkb/en-us/Data/Country-Information/id/176-Turkey/dataYear/2016>)

4.YEREL YÖNETİMLERDE E-DEMOKRASİ VE E-KATILIM

Yerel yönetimler, halkın güven ve desteğini sağlayarak, onların dilek, istek, önerilerine dayalı, katılımcı ve demokratik hizmet sunmalıdır. Yerel yönetimler aktif vatandaşlığı geliştirerek, yerel temsili ve katılımını sağlamalı, yerel kimliğin oluşmasına ve geliştirilmesine katkıda bulunmalı, yerel topluluk içinde birliktelik, bütünlük, aidiyet ve dayanışma duygusunu geliştirmelidir (Henden, 2005:1).

Yerel yönetimlerin işleyişine halkın katılımı merkezi yönetime katılıma göre daha kolaydır. Yerel yönetimlere vatandaşların katılımını sağlayabilmek için öncelikle, vatandaşların coğrafyaları ile ilgilenmeleri sağlanmalı ve sorunları ile ihtiyaçlarına çözüm üretebileceği bilgi seviyesine ulaşabilecekleri ortam oluşturulmalıdır. Bilgisi olan halkın yerel konulara duyarlılığı günden güne artacak ve yönetim aktivitelerine eylemsel olarak katılabileceklerdir (Üste, 2005: 54).

Yerel yönetimler ile demokrasi arasında bir ilişki olduğu, çok farklı kesimlerce, sürekli olarak söylenen bir durumdur ve bu ilişki bazı ölçütler ortaya konularak açıklanmaya çalışılmıştır. Bu ölçütler, “kurallara uygunluk”, “şeffaflık”, “erişim ve etkileme”, “açıklık”, “çoğulculuk” ve “denetim”dir (Tekeli, 1992’den Akt., Kocaoğlu, 2011: 17-18). Bu ölçütler demokratik yerel yönetim süreci açısından önemli olmakla birlikte, tam olarak uygulandığında demokratik yerel yönetim sürecinin gerçekleşmesine etki edecektir.

Vatandaş ve devlet arasında gerçekleştirilen iletişimin temelinde devletin vatandaşı için var olduğu gerçeği yatmaktadır. Bunlar arasında etkileşime imkân sağlayacak iletişim kanalları açık olduğu ölçüde vatandaşın refahı, mutluluğu, huzuru sağlanmış olur. Bunlar arasındaki iletişimsizlik ise en başta devletin vatandaşına, vatandaşın da devletine olan güvenini yok eder. Bu açıdan değerlendirildiğinde yalnızca devletin vatandaşa değil, vatandaşın da dilediği zaman devletine kolay erişerek etkileşim ve paylaşım içerisinde olması büyük önem taşımaktadır (Bensghir, 2000:49).

İstikrarlı ve uzun ömürlü bir yönetim, halkın memnun olmasına; halkın memnuniyeti ise isteklerinin ve düşüncelerinin yönetime yansımaya bağlıdır. Elbette ülkemizde olduğu gibi kalabalık nüfuslu ülkelerde halkın düşüncelerini ve isteklerini takip etmek oldukça zordur. Bunun için modern bir siyasal iktidar üç şey yapmalıdır;

Birincisi, halkın davranışlarını izleyerek istek ve ihtiyaçlarını öğrenmeye çalışmalı,

İkincisi, anketler yaparak veya yaptırarak halkın düşünce ya da eğilimlerini tespiti çalışmalı

Üçüncüsü ise, doğrudan siyasal iktidara yapılan istek, dilek, öneri ya da şikâyetleri birey bazında değerlendirmelidir.

Bütün bunları, en verimli etkili, kaliteli, ucuz, kesin ve hızlı bir biçimde yapabilmek mümkündür. İnternet ve modern telekomünikasyon kullanılarak daha katılımcı, doğrudan ve şeffaf devlet anlayışı gerçekleştirilebilir (Yıldırım vd, 2003:110). Teknoloji ve iletişim alanındaki gelişimler halkın karar alma süreçlerine katılmasını, istek ve eğilimlerini yönetime iletmesini kolaylaştırmıştır (Geray, 1995:72).

Vatandaşların devlete kolayca erişebilmelerini sağlayarak şikâyetlerini hangi birime ve nasıl yapacakları konusunda bilgilendirilmeleri; kamu kurumlarının vatandaşın memnuniyetsizliğini ve isteklerini değerlendirebilecekleri bir sistemin oluşturulması ve şikâyetleri sonucunda elde edilen bilgilerden çıkarılacak sonuçlarla bir takım mekanizmaların oluşturulmasıyla kamu hizmetleri iyileştirilebilecek ve hizmet hatalarının önüne geçilebilecektir (Öztürk ve Coşkun, 2000'den Akt. Tarhan, 2011:132).

Kamu yönetiminde iletişim ve bilgi teknolojilerinin kullanılması, kamu yönetimi açısından sürdürülebilirlik, düşük maliyet ve vatandaşlara daha kaliteli hizmet sağlarken, vatandaşlar açısından bakıldığında daha az "yurttaşlık maliyeti" (zaman, emek, para), daha etkin katılım, daha fazla güven ve daha yüksek memnuniyet anlamına gelmektedir (Uçkan, 2003: 46).

Yerel demokrasinin ölçümünde en önemli etken, halkın yerel nitelikteki kararların alınmasına yaptığı katkının derecesidir. Halkın yerel nitelikteki kararların alınmasına yaptığı katkı ne kadar fazla ise, yerel demokrasinin o oranda gelişmiş olduğu söylenebilir (Pustu, 2005: 131). Demokratik bir yerel yönetim, demokratik bir toplum içinde gelişebilir. Yerel düzeyde从不 katılımdan beklenen yararlar, yurttaşların toplumla bütünleşmesi ve toplumsal endişelerle donanarak, sorumluluk üstlenmesi; daha fazla yaşam kalitesi; sosyal atmosferde olumlu değişimler; alternatif düşüncelerin gelişme ortamı bulması ve bunların toplum yararına kullanılması olarak sayılabilir (Çukurçayır, 2002:101).

E- demokrasi sayesinde devlet vatandaşına sunduğu hizmetin kalitesini ve hızını artırdığı gibi etkinliğini de artırmaktadır. Devlet vatandaş diyalogunda objektiflik ve kayıt altına alma ve böylelikle daha verimli süreç yürütme işlemi gerçekleştirilmektedir (Arı, 2014:15). Gelişen teknoloji ve internet, yerel yönetim sürecinde vatandaş katılımını arttırdığından demokrasinin gelişiminde önemli bir rol oynamaktadır.

Özetle e-demokrasi ve e-katılım sayesinde vatandaşlar yerel yönetim süreçlerine sosyo-demografik özelliklerine bakılmaksızın aktif bir şekilde katılma imkânına sahip olurken, yerel yönetimler ise bu uygulamalarla daha düşük maliyet ve daha hızlı erişim imkânlarıyla halka daha kolay ulaşabilmektedir.

5.SONUÇ VE DEĞERLENDİRME

Demokrasi kavramının tarihsel süreç içerisinde farklı biçimlerde ifade edildiği görülmektedir. Demokrasi zamana ve teknolojiye bağlı olarak sürekli bir değişim ve dönüşüm içerisinde farklı biçimler alarak, gerek toplumsal gerekse siyasal sistemde etkili olmaktadır. Eşitlik, özgürlük, katılım ve siyasal temsil gibi kavramların özünü oluşturduğu demokrasi, gelişen iletişim teknolojilerinde meydana gelen değişim ve dönüşüme ayak uydurarak, bilgi ve iletişim teknolojilerinin sağladığı hızlı erişim, çok sayıda kişiye erişilebilirlik ve ekonomik kolaylıklar ile dijitalleşmiştir. Bu dijitalleşme sonucunda, yerel yönetimlerde halkın siyasal süreçlere ve karar alma mekanizmalarına katılımı daha da önemli hale gelmiştir.

Geçmişte yerel yönetimlerin görev ve sorumlulukları ile özelliklerine bakıldığında vatandaşın aktif olarak yönetsel süreçlere hızlı ve çok fazla katılımının pek mümkün olmadığı görülmekte iken yeni gelişen iletişim teknolojileri sayesinde vatandaşın e-katılım yoluyla yönetsel süreçlere aktif olarak katılımı sağlanmıştır. E-katılım uygulamaları vatandaş ile yönetim arasındaki karşılıklı bilgi akışını daha hızlı ve daha çok sayıda kişiye ulaştırarak, vatandaşları pasif konumdan aktif konuma getirmiştir.

Halkın yönetsel sürece dâhil olması demokrasinin özünde yatan temel düşüncedir. Bu düşünceden hareketle yerel yönetim sürecinde e-katılım uygulamalarından daha fazla yararlanılmalı, özellikle web sayfaları üzerinden, halkın dilek, istek, öneri ve şikâyetleri yöneticilere doğrudan iletilerek, halkın yönetime katılması ve yöneticileri yönlendirmesi sağlanmalıdır.

Sonuç olarak e-katılım uygulamalarının en küçük birim olan yerel yönetimlerde aktif olarak kullanılması yerel yönetimler ile vatandaş arasında karşılıklı etkileşimi ve iletişimi sağlayacak bu uygulamalar sayesinde demokratik ortamlar giderek gelişecek, vatandaşlar özgür ve eşit bir siyasal katılım sağladığı için siyasal sisteme olan güven ve bağlılık artacaktır.

KAYNAKÇA

AKGÜN, Birol (2003).“ Küreselleşme, Sanal Siyaset ve E- Demokrasi”, Küresel Sistemde Siyaset Yönetim Ekonomi, Konya: Çizgi Kitabevi.

ARI, İbrahim (2014). Eğitim Kurumlarında E-Demokrasinin Uygulanabilirliğine Yönelik Antalya Merkez İlçelerdeki Öğretmenlerin Algıları, Akdeniz Üniversitesi Eğitim Bilimleri Enstitüsü Yayınlanmış Yüksek Lisans Tezi, Antalya.

BENSGHİR, Türksel Kaya (2000). “Devlet-Vatandaş İletişiminde E-Posta”. Amme İdaresi Dergisi,33 (4), s.49-61.

Birleşmiş Milletler Kamu Yönetimi Programı, <https://publicadministration.un.org/egovkb/en-us/Data/Country-Information/id/176-Turkey/dataYear/2016> Erişim Tarihi: 17.11.2017.

ÇEVİKBAŞ, Rafet(2008). “Yerel Yönetimlerde Siyasal Katılım”, Türk İdare Dergisi, 461, s.71-94.

ÇUKURÇAYIR, M. Akif (2003). Yurttaş Odaklı Yerel Yönetim, Konya: Çizgi Kitabevi.

DELİBAŞ, Kayhan ve AKGÜL A. Erdem (2010). “Dünyada ve Türkiye’de E-devlet Uygulamaları: Türkiye’de E-demokrasi ve E-katılım Potansiyellerinin Harekete Geçirilmesi”, Türkiye Sosyoloji Araştırmaları Dergisi, 13 (1) s. 101-144.

DEMİR, Nesrin(2010). “Demokrasinin Temel İlkeleri ve Modern Demokrasi Kuramları”, Ege Akademik Bakış Dergisi, 10(2), s.597-611.

Gençlik ve Spor Bakanlığı (2013). Ulusal Gençlik ve Spor Politika Belgesi. Ankara: Gençlik ve Spor Bakanlığı.

GERAY, Cevat (1995). “Yerel Demokrasi, Özerklik ve Halk Katılımı”, Yeni Türkiye Dergisi, 4, s.72-75.

GÖZÜBÜYÜK A. Şeref (2006).Yönetim Hukuku, Ankara: Turhan Kitabevi.

HENDEN, Burçin ve Rıfki (2005). “Yerel Yönetimlerin Hizmet Sunumlarındaki Değişim ve E-Belediyecilik”, Elektronik Sosyal Bilimler Dergisi, 4(14), s.48-66.

KARAÇOR, Süleyman(2009). “Yeni İletişim Teknolojileri, Siyasal Katılım ve Demokrasi”, Celal Bayar Üniversitesi İktisadi ve İdari Bilimler Fakültesi Yönetim ve Ekonomi Dergisi, 16 (2), s.121-131.

KARKIN, Naci(2012). “E-Katılım Kavramı ve Süreci: Kamu Siyasa Oluşum Sürecine Vatandaş Katkısının Olabilirliği”, Sosyoekonomi Dergisi, 17(17), s.42-62.

KELEŞ, Ruşen (2006). Yerinden Yönetim ve Siyaset, İstanbul: Cem Yayınevi.

KOÇAOĞLU, Mustafa (2011). Yerel Yönetimlerde Katılım Kültürü (Konya Büyükşehir Belediyesi Örneği), Sakarya Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü Yayınlanmış Doktora Tezi, Sakarya.

KOVACHEVA, Siyka (2014). Gençlik Siyasi Katılım Kalıplarını Gençleştirecek mi? (Editörler), Volkan Yılmaz ve Devn Bahçeci. Gençlerin Siyasi Katılımı, İstanbul: İstanbul Bilgi Üniversitesi Yayınları, s.13-29.

KOZAN, Murat (2002). Türkiye’nin Merkezizetçi Yapısının Siyasal Demokrasi Üzerindeki Olumsuz Etkileri, Süleyman Demirel Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü Yayınlanmış Yüksek Lisans Tezi, Isparta.

MARAŞ, Gökçe(2011). “Kamu Yönetimlerinde E-Devlet ve E-Demokrasi İlişkisi”, Erciyes Üniversitesi İktisadi ve İdari Bilimler Fakültesi Dergisi, 37, s.121-144.

PUSTU, Yusuf (2005). “Yerel Yönetimler ve Demokrasi”, T.C. Sayıştay Dergisi, 57, s.121-134

TARHAN, Ahmet (2011). Kamu Yönetiminde Halkla İlişkiler ve E-Devlet Uygulamaları, Konya: Palet Yayınları.

UÇKAN, Özgür (2003). E- Devlet E- Demokrasi ve Türkiye, İstanbul: Literatür Yayıncılık.

ÜSTE, Rabia Bahar (2005). “Yerel Yönetimlerde Demokratikleşme”, Türk İdare Dergisi,448,s.49-60.

YAYINOĞLU, Pınar Eraslan(2007). Yerel Yönetimlerde Halkla İlişkiler: Belediyeler Yönünden Bir Değerlendirme, İstanbul: Birsen Yayınevi.

YENTÜRK, Nurhan (2014). Şebeke Projesi Deneyimi ve Gençlerin Katılımına Yönelik Politika Önerileri. Yeni Zamanlarda Genç Yurttaşların Katılımı Konferansı Bildiriler Kitabı, İstanbul: İstanbul Bilgi Üniversitesi Yayınları.

YILDIRIM, Hakan; KAPLAN, Volkan; ÇAKMAK, Tuncay; ÜSTÜN, Cem Cihangir(2003). Her Şeyi E-leştirdik, Ankara: Başkent Klişe Matbaacılık Reprodüksiyon.

YILDIRIM, Murat(2010). E-Devlet ve Yurttaş Odaklı Kamu Yönetimi, Ankara: Nobel Yayın Dağıtım.

YILDIZ, Mete(2002). “Bir Kamu Politikası Aracı Olarak İnternet Kafeler”, Amme İdaresi Dergisi, 35 (2), s.77-92.

WOHLFARTH, Anna (2013). Demokrasinin Şekillendirilmesinde Yurttaşların Rolü, (Editör), İlker Gökhan ŞEN. Demokrasi ve Siyasal Katılım, İstanbul: Ezgi Ofset, s.147-150.